

... И те молимъ, Боже милий,
въ наштѣ мънички сърдца
чистички посѣй зрънца!

Когато децата налѣгаха, между бѣлитѣ креватчета мина стариятъ училищенъ слуга и почна да завива наредъ децата.

— Хубаво трѣбва да сте покрити, — рече той, — защото тука ношитѣ сж хладни, а прозорцитѣ ще останатъ цѣла нощъ отворени. А като стигна до двамата злосторници, които дадоха на Вълча червивата ябълка, нарочно се спрѣ и заговори високо:

— Знаете ли защо куца онова момче, което стоя цѣлъ часъ до оградата и гледа какъ лапате яденето?

— Откъде ще знаемъ, — обади се тихо едно гласче, — разкажи!

— Туй момче е кржгло сираче. Майка му замина на другия свѣтъ и го остави на две години. И баща нѣма. Милостиви хора го отхраниха. Но, деца, трѣбва да знаете, че чуждиятъ хлѣбъ е много горчивъ. Като самотно житно стрѣкче, поникнало срѣдъ тръни, порастна сирачето. Кога яло, кога не яло — тѣй му затекоха днитѣ. Отъ сутринъ до вечерь тича подиръ воловцитѣ на хората, ала никой не му плаща. Доволно е, ако му дадатъ коричка хлѣбъ и бучка сирене.

А да знаете, деца, какво златно сърдце има. Лани презъ лѣтото пламна една голѣма кжща. Всички се втурнахме да гасиме пожара. Тѣкмо когато огнената стихия обхвана цѣлата кжща и тя грозно запрашѣ — една млада жена записка:

— Олеле, майчице, забравихме детето въ люлката!

— Кой ще го спаси? — провикна се кметътъ. И додето другитѣ се двоумѣха, въ огъня се втурна малкиятъ Вълчо и изчезна вжтре. Подиръ малко се подаде на единъ прозорецъ и хвърли детето върху обтегнатата черга, която стискаха четирма души. Детето бѣше загърнато въ много дрехи, тупна и нищо не му стана.

— Скачай сега ти! — извикахме ние на Вълча.

Той се хвърли, но за зла честь единиятъ отъ четирмата изтърва чергата и Вълчо си строши единия кракъ на земята. Лѣкува го една бабичка — проста женурка. Намѣстила му на криво крака — затова сега куца.

— Ами наградиха ли го? — попита тихото гласче.

— Кой да го награди?

— Родителитѣ на спасеното.

— Съ какво да го наградятъ? Следъ пожара тѣ останаха последни сиромаси. Хайде сега, спете спокойно! Лека нощъ, деца!